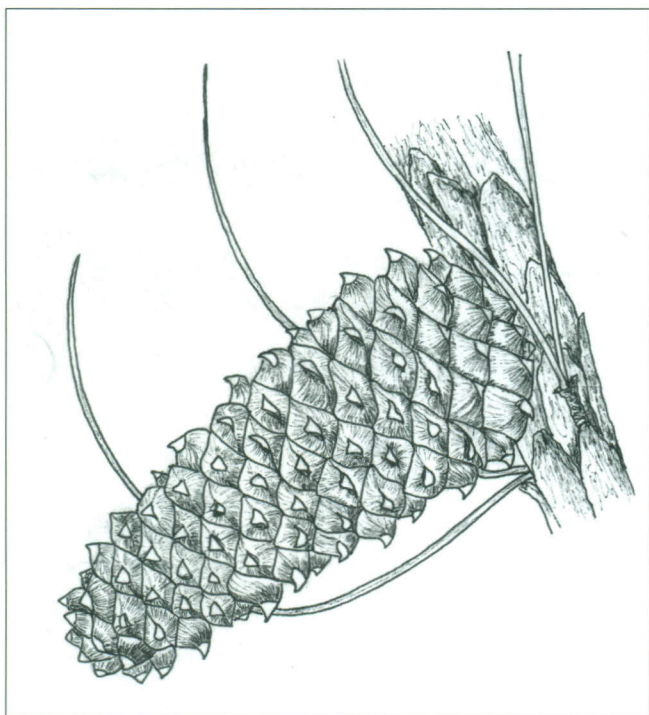

Buscant pinetells sota l'aire del pinastre

Josep M. Panareda

Dibuix: Maravillas

No sé si a tothom li agrada menjar bolets. Sempre he pensat que hi ha més persones entusiasmades amb la seva troballa i en collir-los, que en menjar-los. No dubto pas del plaer de menjar-los a la brasa, a la cassola, amb arròs o amb carn. Tant se val.

A mi m'agrada menjar-los, però confesso que em fa tanta il·lusió o més trobar-los i agafar-los amb les mans. Sabeu què és trobar un erol de pinetells, de rovellons o de reigs! En poc tros en trobes mig cistell, ací 5, allà 4 més sota una mata, molts de petits tapats encara per la fullaraca, i aixequés la mirada i en veus tres grupets més, i no pares d'omplir el cistell. L'emoció fa aflorar l'esperit infantil, la cara se't transforma, els ulls se'n van de la cara i no dones l'abast en collir-los. És la màgia del bosc.

Però no tots els boscos donen els mateixos bolets. Tothom sap que en les pinedes s'hi fan pinetells i rovellons, uns dels dos bolets més coneguts i apreciats.

Fixeu-nos amb el pinetell. És molt bonic, semblant al rovelló, però d'un color més clar, més aviat ataronjat i quan es trenca treu un suc de color taronja. És un bolet molt deliciós pels ulls i per la boca. Ho és tant que els científics l'anomenen *Lactarius deliciosus*.

Un dels llocs on he trobat més pinetells és en les pinedes de pinastre. Vora de Palau, n'hi ha unes quantes. El pinastre és una espècie de pi no gaire freqüent a les nostres terres fins fa poc; però les darreres dècades ha estat plantat en les feixes abandonades d'antigues vinyes o d'altres conreus. Creix més de pressa i recte que els altres dos pins fins fa poc dominants, el pi pinyer i el pi blanc.

Es reconeix per tenir el tronc dret i força gruixut. Té l'escorça molt crivellada, gruixuda i d'un bru rogenc fosc. Les fulles són llargues, gruixudes, rígides, punxants i d'un verd fosc. Les pinyes són grosses, allargassades, d'un bru rogenc i tenen els pinyons petits; observeu la pinya que ha dibuixat la Maravillas.

En ser tan recte, ha estat aprofitat per a fusta, per a bigues, travesses, taulons i embalatge. És el pi més resinós, i l'extracció de la seva resina ha tingut una gran importància econòmica per a l'obtenció de l'aiguarràs, vernissos, perfums i tanins.

Molts d'aquests aprofitaments són història, i darrerament ha estat plantat sobretot per a fusta i pasta de paper. Per això el trobem en antigues vinyes. I sota aquests pins creixen molt bé els pinetells a la darrereria de l'estiu i inicis de la tardor si les pluges i les temperatures suaus li són favorables. Pocs n'hi trobarem si no plou gaire o si el vent de ponent asseca massa el terra i fa fred aviat.

Passegeu-vos per dins d'una pineda de pinastre i pareu-vos al bell mig per a contemplar-la. Fixeu-vos en els troncs rectes i les branques gairebé horitzontals. Si la pineda és densa, sota els pins hi haurà poques plantes i el terra estarà ben tapat per un bon gruix de pinassa que es descompon molt lentament. Respireu-hi fons que l'aire és ple d'aromes que netegen i tonifiquen els pulmons. Us relaxarà tot el vostre cos.

Ah, i si és l'època de bolets i el temps els ha estat favorable, gaudiu-los en el seu ambient.

